

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 109/11
Λουξεμβούργο, 12 Οκτωβρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση T-224/10
Association belge des consommateurs test-achats ASBL κατά Ευρωπαϊκής
Επιτροπής

Οι ενώσεις καταναλωτών έχουν δικαίωμα ακρόασης στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας της Επιτροπής που αφορά την εξέταση συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως δύο προϋποθέσεων

Εν προκειμένω, το γεγονός ότι μια ένωση υπέβαλε την αίτηση ακρόασης πριν από την κοινοποίηση της συγκεντρώσεως δεν θεραπεύει την παράλειψη ανανεώσεως αυτής της αιτήσεως μετά την τυπική έναρξη της διαδικασίας

Η Association belge des consommateurs test-achats (ABCTA) είναι μη κερδοσκοπική ένωση με κύριο σκοπό την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, ιδίως στο Βέλγιο. Αριθμώντας περίπου 350 000 μέλη, αποτελεί τη μεγαλύτερη ένωση καταναλωτών στο Βέλγιο.

Τον Ιούνιο του 2009, η ABCTA πληροφορήθηκε ότι η Électricité de France (EDF) είχε αναγγείλει την πρόθεσή της να αποκτήσει τον αποκλειστικό έλεγχο της Segebel SA, εταιρίας χαρτοφυλακίου της οποίας το μόνο στοιχείο ενεργητικού ήταν η συμμετοχή της κατά 51 % στην SPE SA, τη δεύτερη μεγαλύτερη επιχείρηση ηλεκτρικής ενέργειας στο Βέλγιο, με πρώτη την παλαιόθεν παρούσα στην αγορά Electrabel SA, η οποία ελέγχεται από την GDF Suez SA. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, το Γαλλικό Δημόσιο κατείχε το 84,6 % των μετοχών της EDF. Όσον αφορά την GDF Suez, το Γαλλικό Δημόσιο κατείχε ποσοστό μειοψηφίας 35,91 %.

Στις 23 Ιουνίου 2009, η ABCTA απηύθυνε επιστολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκφράζοντας τις ανησυχίες της σχετικά με την επίμαχη συγκέντρωση. Με την ευκαιρία αυτή, κάλεσε την Επιτροπή να αναλύσει τις προβαλλόμενες ολέθριες για τον ανταγωνισμό συνέπειες της συμμετοχής του Γαλλικού Δημοσίου στο κεφάλαιο της EDF και της GDF Suez, ιδίως στις βελγικές αγορές του φυσικού αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας. Η Επιτροπή τής απάντησε, τον Ιούλιο του 2009, ότι θα ελάμβανε υπόψη τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της αναλύσεως της επίμαχης συγκεντρώσεως.

Στις 23 Σεπτεμβρίου 2009, η EDF κοινοποίησε στην Επιτροπή την επίμαχη συγκέντρωση. Στις 30 Σεπτεμβρίου 2009, δημοσιεύθηκε γνωστοποίηση συγκεντρώσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, με την οποία καλούνταν οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Η ABCTA δεν αντέδρασε στη γνωστοποίηση αυτή.

Στις 12 Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή εξέδωσε, αφενός, απόφαση ¹ με την οποία απέρριψε την αίτηση των αρμοδίων βελγικών αρχών για μερική παραπομπή της εξετάσεως της συγκεντρώσεως (απόφαση περί μη παραπομπής) και, αφετέρου, απόφαση ² με την οποία κήρυξε συμβατή με την κοινή αγορά την επίμαχη συγκέντρωση (απόφαση περί εγκρίσεως).

Η ABCTA προσέφυγε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ζήτησε την ακύρωση των δύο αυτών αποφάσεων της Επιτροπής.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί εγκρίσεως

Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεως που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο μόνον εφόσον η

¹ Απόφαση C (2009) 8954 (υπόθεση COMP/M.5549 – EDF/Segebel).

² Απόφαση C (2009) 9059 (υπόθεση COMP/M.5549 – EDF/Segebel).

απόφαση το αφορά άμεσα και ατομικά. Ωστόσο, από τη νομολογία προκύπτει ότι, για τις αποφάσεις της Επιτροπής που αφορούν το συμβατό μιας συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά, η ενεργητική νομιμοποίηση των τρίτων τους οποίους ενδιαφέρει η συγκέντρωση πρέπει να εκτιμάται κατά τρόπο διαφορετικό αναλόγως του αν αυτοί, αφενός, επικαλούνται ελαττώματα που επηρεάζουν την ουσία αυτών των αποφάσεων (ενδιαφερόμενοι τρίτοι εμπύπτοντες στην «πρώτη κατηγορία») ή, αφετέρου, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα που τους απονέμουν οι πράξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπει τον έλεγχο των συγκεντρώσεων (ενδιαφερόμενοι τρίτοι εμπύπτοντες στη «δεύτερη κατηγορία»).

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία, είναι απαραίτητο να θίγονται οι τρίτοι αυτοί ατομικώς από την αμφισβητούμενη απόφαση. Με άλλες λέξεις, πρέπει η επίμαχη απόφαση να θίγει το πρόσωπο λόγω ορισμένων χαρακτηριστικών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το διακρίνει από κάθε άλλο πρόσωπο και, εκ του λόγου τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη. Η ABCTA δεν εμπύπτει στην πρώτη κατηγορία, δεδομένου ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν τη θίγει ατομικώς.

Όσον αφορά το κατά πόσον η ABCTA εμπύπτει στη δεύτερη κατηγορία, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, **κατά το δίκαιο της Ένωσης, οι ενώσεις καταναλωτών διαθέτουν διαδικαστικό δικαίωμα, ήτοι το δικαίωμα να τύχουν ακροάσεως, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας της Επιτροπής που αφορά τον έλεγχο συγκεντρώσεως, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως δύο προϋποθέσεων:** 1), η συγκέντρωση πρέπει να αφορά προϊόντα ή υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται από τους τελικούς καταναλωτές και 2) η ένωση πρέπει να έχει πράγματι υποβάλει γραπτή αίτηση ακροάσεως από την Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως.

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η ABCTA πληροί μεν την πρώτη προϋπόθεση –η επίμαχη συγκέντρωση μπορεί να έχει συνέπειες, τουλάχιστον παρεπόμενες, για τους καταναλωτές–, δεν πληροί ωστόσο τη δεύτερη προϋπόθεση.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι **οι ενέργειες στις οποίες οι τρίτοι οφείλουν να προβούν** προκειμένου να εμπλακούν σε διαδικασία ελέγχου των συγκεντρώσεων **θα πρέπει να γίνονται μετά την τυπική κοινοποίηση της συγκεντρώσεως.** Αυτό επιτρέπει στους τρίτους, προς το συμφέρον τους, να αποφεύγουν να υποβάλλουν αιτήσεις χωρίς να έχει καθοριστεί το αντικείμενο της διαδικασίας ελέγχου που διεξάγει η Επιτροπή, το οποίο καθορίζεται κατά τον χρόνο της κοινοποίησεως της επίμαχης οικονομικής πράξεως. Επιπλέον, απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωση να διακρίνει συστηματικά, μεταξύ των αιτήσεων που της υποβάλλονται, εκείνες που αναφέρονται σε οικονομικές πράξεις οι οποίες αφορούν αφηρημένες υποθέσεις, ή ακόμα απλές διαδόσεις, και εκείνες που αφορούν πράξεις οι οποίες καταλήγουν σε κοινοποίηση. Η αντίθετη ερμηνεία δεν θα ήταν σύμφωνη με την επιταγή της ταχύτητας η οποία χαρακτηρίζει τη νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων.

Εν προκειμένω, η ABCTA είχε ζητήσει ακρόαση από την Επιτροπή στο πλαίσιο της εξετάσεως της συγκεντρώσεως δύο μήνες πριν από την κοινοποίηση της συγκεντρώσεως αυτής. Όμως, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να θεραπεύσει τη μη ανανέωση της αιτήσεως αυτής ή την έλλειψη κάθε πρωτοβουλίας εκ μέρους της, αφότου η οικονομική πράξη την οποία σχεδίαζαν η EDF και η Segebel, την οποία είχε πληροφορηθεί προηγουμένως, κατέστη πράγματι συγκέντρωση δεόντως κοινοποιηθείσα και είχε, ως εκ τούτου, προκαλέσει την κίνηση της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας η ABCTA επιθυμούσε να τύχει ακροάσεως.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη παραπομπής

Κατά πάγια νομολογία, τρίτος τον οποίο ενδιαφέρει μια πράξη συγκεντρώσεως μπορεί παραδεκτώς να αμφισβητήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου **την απόφαση** με την οποία η Επιτροπή **δέχεται το αίτημα περί παραπομπής** που υποβλήθηκε από την εθνική αρχή ανταγωνισμού.

Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι δεν μπορούν να αμφισβητήσουν **μια απόφαση περί μη παραπομπής**, με την οποία η Επιτροπή απορρίπτει την αίτηση

παραπομπής που υποβλήθηκε από εθνική αρχή. Συγκεκριμένα, τα διαδικαστικά δικαιώματα και η ένδικη προστασία που απονέμει στους τρίτους το δίκαιο της Ένωσης ουδόλως τίθενται σε κίνδυνο από την απόφαση περί μη παραπομπής. Αντιθέτως, η απόφαση αυτή εγγυάται στους τρίτους τους οποίους ενδιαφέρει μια συγκέντρωση με κοινοτική διάσταση, αφενός, ότι η συγκέντρωση αυτή θα εξεταστεί από την Επιτροπή βάσει του δικαίου της Ένωσης και, αφετέρου, ότι το Γενικό Δικαστήριο θα είναι ο αρμόδιος δικαστής για την εκδίκαση τυχόν προσφυγής κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί περατώσεως της διαδικασίας.

Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582